

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocata Covganeț Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 aprilie 2022 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Djabbarov Temur Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.11.2021 – 15.04.2022;
2. Instanța de apel: 06.05.2022 – 27.09.2022;
3. Instanța de recurs ordinar: 13.12.2022 – 01.02.2023.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 aprilie 2022, Djabbarov Temur a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat, în privința lui Djabbarov Temur măsura preventivă - arestul preventiv, din momentul stabilirii locului aflării și reținerii acestuia, care a fost anunțat în căutare, până la rămânerea definitivă a sentinței.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Djabbarov Temur, la data de 13.07.2021, în jurul orei 12:30, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în curtea blocului locativ, situat în Xxxxx, de unde, prin forțarea lacătului dulapului metalic, a sustras, pe ascuns, un cablu pentru încărcarea automobilului electric, de culoare neagră din cauciuc, în valoare de 300 euro, care potrivit ratei de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, la data comiterii faptei constituie echivalentul a 6417

lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate Gori Traian un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 6417 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului Djabbarov Temur, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 aprilie 2022, în ceea ce ține de stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Djabbarov Temur pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale apelanta a invocat drept temei că, nu este de acord cu sentința din 15 aprilie 2022 emisă în partea ce ține de individualizarea pedepsei și stabilirea categoriei pedepsei. Mai mult, a considerat că din probele administrate în prezenta cauză nu reiese cert că tocmai Djabbarov Temur a comis prezenta faptă. A invocat că a solicitat primei instanțe stabilirea unei pedepse mai blânde de altă categorie - non privativă de libertate, ținând cont de cerințele prevăzute de art. 75, 78 și 79 Cod penal și de alte prevederi ale legii penale, astfel că, pedeapsa aplicată inculpatului Djabbarov Temur să fie echitabilă realizării scopurilor pedepsei penale. A menționat că potrivit practicii judiciare, mecanismul influenței circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale se exprimă prin influența lor asupra gradului prejudiciabil al infracțiunii și/sau asupra pericolului social al persoanei vinovatului, precum și prin efectele pe care aceste circumstanțe le au la stabilirea pedepsei. Apelanta a considerat corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și rațională fără ca acestuia să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate. A remarcat că, prezentul proces a derulat în absența inculpatului, astfel că acesta nu a confirmat sau infirmat prezența sa la comiterea faptei incriminate, iar din cumulul de probe examinate în ședința de judecată, nu reiese cu certitudine comiterea prezentei fapte tocmai de către Djabbarov Temur.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Spînu Ludmila în numele inculpatului Djabbarov Temur și menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a concluzionat că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptelor încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sub acest aspect sentința în cauză nefiind contestată.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Djabbarov Temur nu s-a prezentat în fața instanței de fond, iar potrivit încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 20.12.2021, s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului, fiind pornit dosarul de căutare nr.2022420044, astfel, în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) și (6) Cod de procedură penală, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul Djabbarov Temur a solicitat încetarea procesului penal pe motivul împăcării cu partea vătămată, menționând că a fost reținut la data de 18 aprilie 2022.

Deși, inculpatul și-a recunoscut vina în instanța de apel, în opinia instanței de judecată, aceasta este confirmată și prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești și anume prin: declarațiile părții vătămate Gori Traian, declarațiile martorului Gori Eugenia;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2021, potrivit căruia, a fost cercetată încăperea auxiliară situată pe adresa Independenței 4/2, mun. Chișinău, fiind anexată și planșa fotografică la procesul-verbal (f. d. 15-19);

- raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-3343 din 29.09.2021, (f.d. 38-47);

- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 27.09.2021, (f.d.50);

Instanța de apel a menționat că probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

În acest context instanța de apel a reținut că cele relatate de către partea vătămată coroborează cu celelalte probe anexate la materialele cauzei, declarațiile martorului; procesul-verbal cercetare la fața locului din 13.07.2021, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 27.09.2021 și anume a înregistrărilor video din 13.07.2021, pe adresa mun.Chișinău, str.Independenței 4/2, confirmând că anume inculpatul Djabbarov Temur, a comis infracțiunea imputată, prin ce i-a cauzat părții vătămate Gori Traian un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 6417 lei.

La caz, instanța de apel a conchis că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a comis anume fapta infracțională imputată, corect încadrată în dispoziția art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a determinat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii pentru care a fost deferit justiției, aceasta fiind constatată în cadrul ședinței de judecată.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că nu are temeii de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Reieșind din conținutul apelului formulat rezultă că, sentința primei instanțe este contestată inclusiv sub aspectul individualizării pedepsei penale, în acest sens, partea apărării solicitând casarea sentinței în partea pedepsei aplicate cu emiterea unei decizii prin care, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate.

Instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată inculpatului este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că inculpatul Djabbarov Temur s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare.

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului nu au fost stabilite. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a inculpatului, s-a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Reieșind din circumstanțele cauzei, anume, că inculpatul s-a eschivat de la instanța de judecată fiind anunțat în căutare, precum și ținând cont de faptul că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, instanța de apel a reiterat că instanța de fond justificat a considerat rațional de aplicat față de acesta pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, anume această mărime de pedeapsă își va atinge scopul de reeducare a inculpatului Djabbarov Temur și de prevenirea comiterii de noi infracțiuni.

Din cuprinsul sentinței, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, enumerând circumstanțele constatate: a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, săvârșită cu intenție, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat.

Instanța de apel a menționat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de

pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Instanța de apel a concluzionat asupra respingerii argumentelor invocate de către apelant ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde, nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de faptul că acesta s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, fapt pentru care a fost anunțat în căutare.

În acest context, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în speță nu poate fi reținută solicitarea inculpatului Djabbarov Temur și a avocatei în numele acestuia Covganeț Ludmila precum că procesul penal intentat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, urmează a fi încetat în temeiul art. 109 Cod penal în legătură cu faptul că partea vătămată Gori Traian și inculpatul Djabbarov Temur s-au împăcat, iar astfel că pretenții de ordin material și moral față de inculpat nu sunt, prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune a fost restituit, or aceasta este nefondată reieșind din următoarele considerente:

Instanța de apel a menționat că, împăcarea, în timpul judecării cauzei, poate avea loc numai până la momentul când instanța de judecată se înlătură pentru deliberare și adoptarea sentinței. Dacă până la acest moment împăcarea nu a avut loc ea nu mai poate fi admisă la următoarele etape, prevăzute de căile de atac, deoarece în cadrul acestora se verifică temeinicia și legalitatea soluțiilor adoptate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, în timpul judecării cauzei, cereri de împăcare din partea inculpatului ori a părții vătămate nu au fost depuse și asupra acestei situații instanța de fond nu s-a pronunțat cu o careva concluzie din lipsă de temeii.

Instanța de apel a reținut că din conținutul materialelor cauzei penale rezultă că cererea de împăcare a fost întocmită în timpul judecării cauzei de către instanța de apel, și ea nu poate fi admisă, deoarece contravine prevederilor art. 109 Cod penal. Mai mult, potrivit cazierului judiciar emis pe numele inculpatului se atestă că în privința acestuia a mai fost dispusă de patru ori încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, existând mai multe dosare penale intentate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești inferioare declară recurs ordinar avocata Covganeț Ludmila în numele inculpatului, în termen, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încetarea procesului penal de învinuire a lui Djabbarov Temur, pe motivul împăcării.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică următoarele:

- instanța de apel eronat a indicat faptul că la caz nu poate fi admisă cererea privind încetarea procesului în legătură cu împăcarea părților, ori acesta nu a cunoscut despre data examinării cauzei în instanța de fond, ultimul a indicat că de mai multe ori a încercat să intre în sediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani pentru a se informa la ce dată va avea loc ședința de judecată privind examinarea dosarului penal, însă deoarece instanța activa în regim special nu i-a fost permis accesul în instanță în lipsa unei citații, fiind informat de către persoana de la intrare că „*va fi citat dacă are dosar*”. Inculpatul până la data reținerii nu a primit absolut nici o citație, acesta fiind reținut la 3 zile după data ședinței (18.04.2022);

- recurentul consideră că instanța de fond nu l-a citat în modul prevăzut de lege pentru ședința de judecată și a pronunțat o soluție care i-a lezat dreptul la un proces echitabil, sub aspectul că acesta a fost lipsit de dreptul de a fi legal citat, de a participa la examinarea cauzei, de a înainta cereri, de a se pronunța asupra învinuirii personal. Mai mult ca atât la materialele cauzei au fost anexate acte medicale care confirmă că Djabarov Temur pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond era internat într-o instituție medicală fapt care a dus la imposibilitatea acestuia de a recepționa acele citații la care face trimitere instanța de fond, respectiv se confirmă încă o dată că inculpatul nu a cunoscut despre data examinării cauzei;

- dat fiind faptul că inculpatul în instanța de fond n-a participat la examinarea cauzei, cauza penală fiind examinată în absența lui, ultimul nu a avut posibilitatea de a înainta cererea privind încetarea procesului în legătură cu împăcarea părților, astfel că, în cadrul ședinței de judecată la Curtea de Apel Chișinău, de către inculpatul Djabarov Temur a fost înaintată cererea privind încetarea procesului penal de învinuire a lui, Djabbarov Temur, a.n. Xxxxx, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, deoarece s-a împăcat cu partea vătămată, i-a restituit prejudiciul cauzat;

- la fel în instanța de apel a fost prezentă și partea vătămată care la fel a solicitat încetarea procesului în legătură cu împăcarea, a comunicat instanței că prejudiciul i-a fost restituit și careva pretenții față de inculpat nu are, l-a iertat și a semnat tranzacția de împăcare;

- cu referire la pedeapsa stabilită lui Djabbarov Temur, recurentul consideră că instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat o pedeapsă prea aspră în privința inculpatului, ori din materialele cauzei este evident faptul că există posibilitatea corijării inculpatului fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, iar o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art.6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu s-a expus din care motive a aplicat o

pedeapsă aspră, deoarece în cauză nu sunt impedimente pentru aplicarea unei pedepse mai blânde;

- potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci cînd pct. 11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; 10) în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Pe marginea recursului declarat de avocata Covganeț Ludmila în numele inculpatului, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, avocata Covganeț Ludmila în numele inculpatului, indică temeiurile prevăzute la alin. (1) pct. 6) formal și fără a fi descris și pct. 10), 11) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - pct. 10) și persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege – pct. 11).

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând argumentele invocate în recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar prima instanță și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului.

Prin urmare, din materialele cauzei se atestă faptul, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana

inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte. Or, circumstanțele comiterii faptei și rolul condamnatului la comiterea infracțiunii, s-a eschivat de a se prezenta în prima instanță, fiind anunțat în căutare, a comis o infracțiune mai puțin gravă, din intenție, circumstanțe atenuante în privința inculpatului nu au fost stabilite, circumstanțe ce agravează răspunderea penală a inculpatului au fost reținute – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, întemeiat au fost luate în considerație pentru aplicarea pedepsei cu închisoare la caz.

Așadar, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță și menținută de către instanța de apel este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanțele judecătorești inferioare au ținut cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, motivând corespunzător temeiurile neaplicării unei pedepse mai blânde.

Astfel, la caz, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere, atitudinea și consecințele infracțiunii, întemeiat au fost considerate ca circumstanțe, ce nu pot condiționa aplicarea unei pedepse mai blânde nonprivative de libertate, după cum indică apărarea, instanța de apel întemeiat a menținut sentința, prin care i-a fost stabilit inculpatului Djabbarov Temur, să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de recurs ordinar reține, că prima instanță corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Djabbarov Temur să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde este neîntemeiată, or, după cum s-a menționat, inculpatul nu este la prima abatere, s-a eschivat de a se prezenta în prima instanță, acesta fiind anunțat în căutare.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, temei de a interveni nu s-a constatat. Din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile, precum că instanța de apel nu a motivat suficient imposibilitatea aplicării unei pedepse nonprivative de libertate, fiindu-i aplicată cea mai aspră pedeapsă, iar circumstanțele invocate de recurent nu sunt în stare să schimbe soluția.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Argumentul recurenței precum că *„consideră că instanța de fond nu l-a citat în modul prevăzut de lege pentru ședința de judecată și a pronunțat o soluție care i-a lezat dreptul la un proces echitabil, sub aspectul că acesta a fost lipsit de dreptul de a fi legal citat, de a participa la examinarea cauzei, de a înainta cereri, de a se pronunța asupra învinuirii personal”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ, or prima instanță a întreprins toate măsurile pentru a asigura prezența inculpatului (a fost legal citat – f. d. 122, 136, 141, a fost dispusă aducerea silită a inculpatului – f. d. 126, a fost anunțat în căutare – f. d. 133, 148, a fost telefonată mama inculpatului, care a comunicat că a fost înștiințată – f. d. 171) acesta eschivându-se intenționat, cu atât mai mult că interesele acestuia au fost reprezentate de către avocatul Spînu Ludmila, care în ședința instanței de fond (f. d. 174, vol. I) a menționat că este posibil examinarea cauzei în lipsa inculpatului Djabbarov Temur, în privința căruia a fost pornit dosar de căutare.

La fel, solicitarea recurenței cu privire la *aplicarea în privința inculpatului Djabbarov Temur a prevederilor art. 109 Cod penal, cu încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților*, Colegiul penal o consideră neîntemeiată și reține că potrivit materialelor cauzei penale rezultă că inculpatul cu rea voință s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței judecătorești de fond, fapt confirmat prin citația expediată cu aviz poștal (vol. I, f. d. 122, 123), încheierea judecătorească din 22.11.2021 de aducere silită și rezultatele executării acesteia (vol. I, f. d. 126, 131, 132), încheierile din 20.12.2021 și din 14.01.2022 de anunțarea în căutare a inculpatului (vol. I, f. d. 133, 148) și informația nr. 34/20/4-1887 din 20.08.2022 despre pornirea dosarului de căutare nr.2022420044. Prin urmare, aceste circumstanțe au dus la examinarea de către prima instanță, în lipsa inculpatului în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, iar inculpatul a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal.

Astfel, se reține că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 109 Cod penal, just a concluzionat că, împăcarea în timpul judecării cauzei, poate avea loc

numai pînă la etapa cînd instanța de judecată se înlătură pentru deliberare și adoptarea sentinței. Or, în cazul din speță și cele descrise supra, împăcarea nu a avut loc, și deci, ea numai poate fi admisă la etapa prevăzută de căile de atac, deoarece în cadrul acestora se verifică temeinicia și legalitatea soluțiilor adoptate.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea și încălcarea art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept invocate, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Djabbarov Temur de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocata Covganeț Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Djabbarov Temur Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 februarie 2023.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie